

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง(Quasi-experimental research) แบบ 2 กลุ่มวัดครั้งเดียวหลังการทดลอง(The posttest-only design with nonequivalent group) เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลประกอบภาพการ์ตูนต่อพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ประชากร คือ เด็กอายุ 4-6 ปี ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และแพทย์มีแผนการรักษาโดยการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ

กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กอายุ 4-6 ปี ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จังหวัดตาก และแพทย์มีแผนการรักษาโดยการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบการจับสลาก ให้เข้ากลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

1.1 ภาพการ์ตูนประกอบการให้ข้อมูลเรื่อง “เมื่อหนูได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ” เป็นภาพการ์ตูนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาประกอบด้วยเรื่องเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ขั้นตอนในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ความรู้สึกที่อาจเกิดขึ้นขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ

การสร้างภาพการ์ตูน

ภาพการ์ตูนที่สร้างขึ้น มีขั้นตอนการเขียนภาพการ์ตูนดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของภาพการ์ตูน เพื่อให้เด็กวัยก่อนเรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้อง และมีความรู้สึที่ดีต่อการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ

2. กำหนดเค้าโครงเรื่อง ให้มีตัวละครในภาพการ์ตูนประกอบด้วยแพทย์ พยาบาล เด็กวัยก่อนเรียน พ่อและแม่ของเด็กวัยก่อนเรียน มีโครงเรื่องคือ หนูดีมีอาการไม่สบาย ตัวร้อนมาก และอาเจียน พ่อและแม่จึงพาหนูดีไปหาแพทย์ แพทย์ให้หนูดีนอนรักษาในโรงพยาบาลและให้การรักษาดูแลด้วยการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ พยาบาลพาหนูดีไปให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำและอธิบายให้หนูดีฟังว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง และโครงเรื่องนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นเหตุการณ์ทั่วไปที่ทำให้หนูดีได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ส่วนที่ 2 เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ โดยประกอบด้วย อุปกรณ์ที่ใช้ในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ขั้นตอนในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และความรู้สึกที่อาจเกิดขึ้นขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ และส่วนที่ 3 เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติตัวขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ประกอบด้วย การแสดงพฤติกรรมขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ และการหาแหล่งช่วยเหลือ

3. เขียนภาพการ์ตูนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเค้าโครงเรื่องที่ได้ออกแบบไว้
ลักษณะภาพการ์ตูน

ภาพการ์ตูนเป็นภาพวาดลายเส้น เลียนแบบสถานการณ์จริง ระบายภาพการ์ตูนด้วยสีน้ำ และมีคำบรรยายประกอบอยู่บริเวณใต้ภาพ โดยมีการจัดเรียงลำดับภาพและเนื้อหาสัมพันธ์ต่อกันกันเล่มเดียวจบ ภาพการ์ตูนมีขนาด 7 นิ้ว x 9 นิ้ว จำนวน 15 ภาพ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของเด็กวัยก่อนเรียน เป็นข้อคำถามปลายปิดโดยให้ผู้ปกครองทำเครื่องหมายถูก (/) หน้าข้อความหรือเติมข้อความสั้นๆ

2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสังเกตวิธีการเผชิญความเครียดของเด็กวัยก่อนเรียนของริทชีและคณะ (Ritchie et al., 1990) โดยทำการดัดแปลงข้อความลักษณะพฤติกรรมการเผชิญความเครียดบางข้อให้เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและเหตุการณ์ที่องค์การศึกษาลักษณะของแบบสังเกตเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ว่ามีหรือไม่มี โดยทำเครื่องหมายถูก (/) ลงในช่องว่างตามพฤติกรรมที่สังเกตพบตามความเป็นจริงลงในแบบตรวจสอบรายการ แบบสังเกตมีจำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ แบ่งพฤติกรรมการเผชิญความเครียดออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่

1.1 ชักถามข้อมูลเกี่ยวกับการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ เช่น “คุณจะทำอะไร” “ขวดน้ำอะไร” “เอามาให้หนูใช้ไหม” “เจ็บไหม”

1.2 ตำรวจสิ่งแวดล้อมหรือเครื่องมือต่างๆ โดยการสัมผัส เช่น จับสายให้น้ำเกลือ มือแตะที่ปรับอัตราการไหลของน้ำเกลือ จับผ้า ภูมิบนเตียง

1.3 ฟังการสนทนาหรือการบอกข้อมูลอย่างตั้งใจ เช่น หยุดกระทำกิจกรรมอื่นๆ และจ้องมองหรือฟังการบอกข้อมูลการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำจากแพทย์หรือพยาบาล หรือการพูดคุยของแพทย์กับพยาบาลหรือพยาบาลด้วยกันหรือแพทย์หรือพยาบาลกับบิดามารดา

1.4 พยายามมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ เช่น เลือกตำแหน่งที่จะแทงเข็ม เลือกเวลาที่จะเริ่มต้น เป็นผู้บอกให้เริ่มทำกิจกรรม

2. การป้องกันตนเอง จำนวน 6 ข้อ ได้แก่

2.1 จ้องมองบุคคลหรือเครื่องมือหรือสิ่งแวดล้อม เช่น มองเมื่อพยาบาลเดินเข้ามาหาพร้อมอุปกรณ์การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ จ้องมองอุปกรณ์การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ หรือหูฟัง หรือมองไปรอบๆ ตัว

2.2 ให้ความร่วมมือหรือปฏิบัติตามคำขออย่างเคร่งครัด หรือกลัวหรือตึงเครียด เช่น กำมือแน่นหรือกัดฟันหรือจ้องมองเพดานขณะแทงเข็ม เกร็งแขนหรือกำมือแน่นหรือกัดฟัน ขณะยื่นมือหรือแขนให้แทงน้ำเกลือ พยายามที่จะอยู่นิ่งโดยไม่ต้องช่วยเหลือ

2.3 ขอมรับความช่วยเหลือหรือการปลอบโยน เช่น ขอมให้พยาบาลจับมือหรือกอดไว้ขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ขอมรับสิ่งของที่ทำให้ตนเองรู้สึกปลอดภัย เช่น ตุ๊กตา

2.4 ผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยตัวเอง เช่น บิดมือไปมา กัดเล็บ กรีดร้องหรือตะโกนเสียงดังแต่ไม่เคลื่อนไหวร่างกายหรือคืบหนี ดุนิ้วมือ กอดสิ่งของหรือของเล่นที่ทำให้ตนเองรู้สึกปลอดภัย กรอกตาไปมา โยกตัวแรงๆ พูดยกตัวเองว่า “เสร็จแล้ว”

2.5 ผ่อนคลายความตึงเครียดโดยกระทำต่อผู้อื่นหรือสิ่งของ เช่น กัดหรือตีหรือหยิกหรือถีบหรือเตะ พยาบาลหรือแพทย์ ขว้างปาสิ่งของ

2.6 ป้องกันตนเองโดยตรงจากบุคคลหรือเครื่องมือที่คิดว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเอง เช่น แสดงความก้าวร้าวด้วยคำพูดหรือกิริยา ขมื่นขึ้นป้องกันตัวเอง ผลักไส หนีมือซ่อนไว้ หนีไปแอบ วีนหนี พยายามลงจากเตียง หรือพูดว่า “ไม่เอา” “อย่า”

3. การหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

3.1 การระลึกถึงการรักษาพยาบาลที่เคยได้รับหรือเห็นคนอื่นได้รับ เช่น บอกเล่าถึงตำแหน่งที่เคยถูกเจาะเลือดหรือฉีดยา พูดคุยกับบิดามารดาหรือแพทย์หรือพยาบาลถึงกิจกรรมการรักษาพยาบาลที่เคยได้รับหรือเคยเห็นคนอื่นได้รับ

3.2 พยายามเลื่อนเวลาออกไป เช่น บอกให้ทำให้อีกก่อนก่อน ขอให้อบรมบิดามารดาอยู่ด้วย บอกให้พยาบาลพาไปห้องพักก่อน ขอกินขนมหรือน้ำหรืออาหารก่อน ขออุจจาระหรือปัสสาวะก่อน ไม่ยอมปฏิบัติตามแพทย์หรือพยาบาลบอก

3.3 ร้องขอความสุขสบายทางกายหรือการปลอบโยน เช่น บอกว่า “จับมือหนูหน่อย” “กอดหนูหน่อย” “ลูบหลังหนูหน่อย” “ลูบแขนหนูหน่อย” หรือบอกให้บิดามารดาอุ้มหรือกอด

3.4 ร้องขอสิ่งที่คุณเองชอบหรืออยากได้ เช่น หมอน ตุ๊กตา ผ้าห่ม ขอไปบ้านขอไปห้องเล่น

3.5 ร้องขอความช่วยเหลือจากบิดามารดา เช่น “แม่มานี่” “แม่อยู่ด้วยนะ” “ช่วยหนูด้วย” หรือกั๊กมือหรือผงกศีรษะเรียกบิดามารดาให้มาอยู่ใกล้ๆ หรือพูดบอกความรู้สึก เช่น “หนูคิดถึงแม่” “หนูกลัว”

โดยลำดับเวลาที่จะต้องสังเกตพฤติกรรมเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ระยะก่อนแทงเข็มให้สารน้ำ โดยเริ่มตั้งแต่พยาบาลจัดทำเด็กให้พร้อมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ จนกระทั่งสิ้นสุดการหาตำแหน่งหลอดเลือดดำเพื่อแทงเข็มสำหรับให้สารน้ำ

ระยะที่ 2 ระยะแทงเข็มให้สารน้ำ โดยเริ่มตั้งแต่พยาบาลใช้สายยางรัด ทำความสะอาดผิวหนังบริเวณที่จะแทงเข็มสำหรับให้สารน้ำ แทงเข็มสำหรับให้สารน้ำ คลายสายยางที่รัดไว้ จนสิ้นสุดการต่อสายสำหรับให้สารน้ำ

ระยะที่ 3 ระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำ โดยเริ่มตั้งแต่พยาบาลติดพลาสเตอร์เพื่อยึดเข็มและสายสำหรับให้สารน้ำ จนกระทั่งเด็กออกจากห้องปฏิบัติการรักษาพยาบาล

การให้คะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียด ให้ 1 คะแนนในแต่ละพฤติกรรมที่สังเกตพบ และให้ 0 คะแนนในพฤติกรรมที่สังเกตไม่พบ

การคิดคะแนนรวมของพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในแต่ละด้าน นั่นคือคะแนนพฤติกรรมรวมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ 4 คะแนน พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตัวเอง 6 คะแนน และ

พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม 5 คะแนน
แล้วรวมคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแต่ละด้านในแต่ละระยะ

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาความตรงของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำเค้าโครงเรื่องของภาพการ์ตูนประกอบการให้ข้อมูลให้ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบ
สังเกตพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำที่
ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสังเกตวิธีการเผชิญความเครียดของเด็กวัยก่อนเรียนของริทชีและคณะ
(Ritchie et al., 1990) มาตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางจิตเวชเด็ก	1 ท่าน
อาจารย์พยาบาลทางกุมารเวชศาสตร์	2 ท่าน
อาจารย์พยาบาลทางจิตเวช	1 ท่าน
พยาบาลที่มีประสบการณ์ดูแลผู้ป่วยเด็กวัยก่อนเรียน	1 ท่าน

แล้วนำมาคำนวณค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา(content validity index) (Grant & Davis, 1997) ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของเค้าโครงเรื่องภาพการ์ตูนประกอบการให้ข้อมูลเท่ากับ 0.85 และแบบสังเกตพฤติกรรมการเผชิญความเครียดเท่ากับ 0.81 และทำการแก้ไขปรับปรุงตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยนำเค้าโครงเรื่องของภาพการ์ตูนประกอบการให้ข้อมูลที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไป
ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวาดการ์ตูนทำการวาดภาพการ์ตูนประกอบและให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความ
ชำนาญด้านการเขียนภาพการ์ตูนจำนวน 2 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของภาพการ์ตูนกับเนื้อหา แล้ว
คำนวณค่าดัชนีความตรง(content validity index) ได้เท่ากับ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแก้ไขรายละเอียด
เล็กๆ น้อยๆ และแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากนั้นนำภาพการ์ตูนประกอบ
การให้ข้อมูลไปทดลองใช้กับเด็กวัยก่อนเรียนจำนวน 5 ราย เพื่อดูความเข้าใจด้านภาษาและเรื่อง
ก่อนนำไปใช้จริง

การหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยนำแบบสังเกตพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสาร
น้ำทางหลอดเลือดดำที่สร้างขึ้น ไปสังเกตพฤติกรรมของผู้ป่วยเด็กพร้อมกับพยาบาลประจำการซึ่งมี

ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี ของหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม 4 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จำนวน 1 ท่าน โดยทำการสังเกตพฤติกรรมเด็กที่มีลักษณะเดียวกับประชากรที่ศึกษาจำนวน 3 ราย แล้วนำมาหาคำนวนหาความเชื่อมั่นของการสังเกตได้เท่ากับ 1

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างสมัครใจเข้าร่วมในการวิจัยโดยไม่มีข้อบังคับใดๆ และสามารถยุติการเข้าร่วมในการวิจัยในช่วงใดก็ได้โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผลกับผู้วิจัย
2. ผู้วิจัยขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครอง ก่อนการสัมภาษณ์และจดบันทึกข้อมูล และให้ผู้ปกครองเซ็นยินยอมการเข้าร่วมการวิจัย
3. การตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมในการวิจัย จะไม่ผลต่อการรักษาพยาบาลที่จะได้รับ
4. ถ้าตอบหรือข้อมูลทุกอย่างที่ได้จากการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

การรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือแนะนำตัวจากคณะบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เสนอต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากได้รับอนุญาตแล้วผู้วิจัยพบบรองผู้อำนวยการฝ่ายการพยาบาลและหัวหน้าหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม เพื่อชี้แจงรายละเอียดในการวิจัยและดำเนินการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะตามเกณฑ์ที่ต้องการศึกษา จากนั้นผู้วิจัยแนะนำตัวเองกับเด็กและผู้ปกครอง แจ้งวัตถุประสงค์ของผู้วิจัยและขอความร่วมมือในการวิจัย ชี้แจงให้ทราบถึงสิทธิในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งถามความสมัครใจของผู้ปกครองในการอยู่กับเด็กขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำในห้องปฏิบัติการรักษาพยาบาล เมื่อเด็กและผู้ปกครองตอบรับยินดีให้ความร่วมมือ และเซ็นยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบการจับฉลาก ให้เข้ากลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพกับเด็กและผู้ปกครอง จากนั้นผู้วิจัยจึงเริ่มดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 กลุ่มทดลอง ดำเนินการดังนี้

- (1) ผู้วิจัยนำเด็กและผู้ปกครองไปในห้องที่จัดเตรียมไว้สำหรับการให้ข้อมูล และแจ้งให้เด็กทราบว่า จะได้รับการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ

(2) ผู้วิจัยให้ข้อมูลประกอบภาพการ์ตูน และเปิดโอกาสให้เด็กซักถาม (ใช้เวลาประมาณ 15 นาที)

(3) พยาบาลประจำการหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรมพาเด็กไปยังห้องปฏิบัติการรักษาพยาบาลเพื่อให้สารถน้ำทางหลอดเลือดดำ

(4) ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมการเผชิญความเครียดขณะได้รับสารถน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็ก ตามแบบสังเกตพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารถน้ำทางหลอดเลือดดำที่เป็นแบบตรวจสอบรายการ โดยทำเครื่องหมายถูก (/) ลงในช่องว่างตามพฤติกรรมที่สังเกตพบตามความเป็นจริงลงในแบบตรวจสอบรายการ โดยลำดับเวลาที่จะต้องสังเกตออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ระยะก่อนแทงเข็มให้สารถน้ำ โดยเริ่มตั้งแต่พยาบาลจัดทำเด็กให้พร้อมในการให้สารถน้ำทางหลอดเลือดดำ จนกระทั่งสิ้นสุดการหาตำแหน่งหลอดเลือดดำเพื่อแทงเข็มสำหรับให้สารถน้ำ

ระยะที่ 2 ระยะแทงเข็มให้สารถน้ำ โดยเริ่มตั้งแต่พยาบาลใช้สายยางรัด ทำความสะอาดผิวหนังบริเวณที่จะแทงเข็มสำหรับให้สารถน้ำ แทงเข็มสำหรับให้สารถน้ำ คลายสายยางที่รัดไว้ จนสิ้นสุดการต่อสายสำหรับให้สารถน้ำ

ระยะที่ 3 ระยะหลังแทงเข็มให้สารถน้ำ โดยเริ่มตั้งแต่พยาบาลติดพลาสติกเพื่อปิดเข็มและสายสำหรับให้สารถน้ำ จนกระทั่งเด็กออกจากห้องปฏิบัติการรักษาพยาบาล

2.2 กลุ่มควบคุม ดำเนินการดังนี้

(1) เด็กและผู้ปกครองได้รับการพยาบาลก่อนการได้รับสารถน้ำทางหลอดเลือดดำตามวิธีปกติจากพยาบาลประจำการหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

(2) ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมการเผชิญความเครียดขณะได้รับสารถน้ำทางหลอดเลือดดำของเด็ก โดยแบ่งการสังเกตออกเป็น 3 ระยะเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

2.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง นำมาแจกแจงความถี่และร้อยละ
2. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียด ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ Independent t -test ภายหลังการทดสอบลักษณะการกระจายของข้อมูลทั้งสองกลุ่มว่ามีการกระจายของข้อมูลเป็นแบบโค้งปกติ(normal curve) และความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มมีค่าเท่ากัน